

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M.K.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 października 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 28 kwietnia 2025 r., sygn. akt IV Ka 368/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia
w Krakowie

z dnia 15 listopada 2023 r., sygn. akt II K 1368/21/S,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M.K. wniósł kasację, w której sformułował zarzut obrazy prawa procesowego, to jest art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a to nienależyte obsadzenie Sądu Odwoławczego w osobie SSO X. Y. powołanego do pełnienia urzędu na stanowisku Sędziego Sądu Okręgowego postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia [...] 2022 r. (Monitor Polski z 2022 r., poz. [...]) przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z dnia 8

grudnia 2017 r., w związku z naruszeniem art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wydanie wyroku przez Sąd, który ze względu na sposób wyłonienia nie spełniał warunku niezależności i bezstronności, a w uzupełnieniu kasacji wniósł natomiast szereg zarzutów naruszenia prawa materialnego i procesowego.

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 15 listopada 2023 r. sygn. akt II K 1368/21/S w sprawie M.K., utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie, z dnia 28 kwietnia 2025 r. sygn. akt IV Ka 368/24 do czasu rozpoznania niniejszej kasacji. Obrońca argumentował w uzasadnieniu kasacji, że za uwzględnieniem wniosku przemawia prawdopodobieństwo wykonania wyroku skazującego w przeważającym stopniu, a nawet w pełnym zakresie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co w przypadku uwzględnienia tego nadzwyczajnego środka odwoławczego byłoby oczywiście niesprawiedliwe dla skazanego M.K. W uzupełnieniu kasacji jest autor ponowił wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku, argumentując, że jest on uzasadniony wagą stawianych zarzutów kasacyjnych oraz prawdopodobieństwem ich uwzględnienia. Wykonanie wyroku w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności spowoduje przy tym nieodwracalne i niepowetowane skutki, zwłaszcza jeśli zważy się na długość orzeczonej wobec skazanego kary. Co więcej wykonanie orzeczonej wyrokiem kary pozbawienia wolności należy uznać za co najmniej przedwczesne, gdyż nie można na tym etapie wykluczyć uchylenia wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy. Wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego, w ocenie obrońcy, uzasadniony jest również tym, iż zachodzi duże prawdopodobieństwo wykonania go w przeważającym stopniu, a nawet w pełnym zakresie jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co w przypadku uwzględnienia tego nadzwyczajnego środka odwoławczego byłoby oczywiście niesprawiedliwe dla skazanego M.K.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońcy skazanego nie zasługują na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w kasacji oraz w uzupełnieniu kasacji zarzutów, w tym zarzutu wystąpienia uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., co wymaga dokonania pogłębionej analizy na rozprawie, ale oceniając ich rangę tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Przeprowadzenie zaś szczegółowej i wieloaspektowej analizy wskazanej przez obrońcę problematyki, wymaga rozpoznania kasacji na rozprawie.

Ponieważ tylko duże prawdopodobieństwo trafności zarzutów kasacyjnych, graniczące z ich oczywistą zasadnością, stanowi podstawowy i *sine qua non* warunek zastosowania wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją, brak jest – na obecnym etapie postępowania – podstaw do skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]

